

CHIRO WEMMEL: KAMPVERSLAG DOORBES 2024

Het hoogtepunt van ons chirojaar vond dit jaar plaats in Dourbes, een klein gehucht 10 km ten oosten van Couvin. Dit pittoreske dorpje telt slechts 362 inwoners. Net buiten het

dorpscentrum, op een prachtige weide, lag ons kampterrein. Met een groep van ongeveer 150 leden, leiding en kookouders genoten we tien dagen lang van de natuur.

© Arthur

De leiding, aspiranten en tipa's arriveerden al op 1 augustus, met de belangrijke taak om het kamp op te bouwen. Tenten opzetten, wc-putten graven, waterleidingen aanleggen, elektriciteit voorzien—er stond heel wat op het programma. Maar dankzij hun inzet stond alles tijdig klaar.

Op 5 augustus kon het kamp dan eindelijk beginnen. Het was een prachtige dag, 25 graden en volop zon. De leden kwamen het veld opgestrompeld, beladen met veldbedden, koffers en slaapzakken. Maar ondanks het zware sjuwwerk was hun enthousiasme niet te missen.

Ieder koos zijn of haar plekje in de tent, en de eerste spelletjes begonnen vrijwel meteen.

's Avonds werd het kamphema geïntroduceerd. In een toneeltje met het thema 'Western and Cowboys' zagen de leden hoe de stier Stacey ontsnapte. Door tijdens het kamp verschillende opdrachten te volbrengen, konden ze Stacey terugvinden. Dit jaar zongen we ons kamplied op de tijdloze melodie van YMCA.

© Arthur

Het absolute hoogtepunt van het kamp was het grote kampvuur op dag 10. De hele chiro werkte samen om er iets moois van te maken. De jongsten verzamelden sprokkelhout, terwijl de oudsten de zwaarste dode bomen droegen. Het resultaat? Een schitterend kampvuur waar iedereen de hele avond van genoot.

© Arthur

Op 15 augustus was het helaas al tijd om huiswaarts te keren. De tijd vliegt voorbij op kamp, en elk jaar weer zijn we verbaasd hoe snel die tien dagen voorbijgaan. Toch werd het een mooie dag. De ouders kwamen hun kinderen ophalen, die trots konden laten zien waar ze de afgelopen tien dagen hebben doorgebracht. Moedige ouders hielpen mee met het afbreken van de tenten, of maakten een wandeling. De dag werd afgesloten met een hamburger en een drankje.

De leiding bleef nog tot 19 augustus om alles netjes achter te laten. Moe maar voldaan kijken we terug op een prachtig kamp, met prachtig weer en prachtige mensen.

P.S. Groot nieuws vanuit de Chiro! Dit jaar bestaat onze Chiro 90 jaar, en dat laten we natuurlijk niet onopgemerkt voorbijgaan. Daarom nodigen we jullie allemaal uit op 20 & 21 september op het grasveld, recht tegenover het gemeentehuis van Wemmel. We hopen mensen van alle generaties te mogen verwelkomen en kijken ernaar uit om jullie daar te zien.

Arthur Ceuleers

ROME : DE SANTA CROCE IN GERUSALEMME

14 september is de feestdag van de Kruisverheffing. Oorspronkelijk waren er twee verschillende feesten, de Kruisvinding en de Kruisverheffing. De Kruisvinding werd gevierd op 3 mei, de Kruisverheffing op 14 september. Het feest van de Kruisverheffing gaat terug tot de kerkwijding van de basiliek van het Heilig Graf in het jaar 335. Dit was op 13 september. De dag erna werd telkens het Kruis vereerd en aan het volk getoond (omhoog gehouden). Later zijn de twee feesten samengevoegd op 14 september.

Op haar pelgrimstocht door het Heilig Land (volgens de overlevering in het jaar 326-327) zou Helena, de moeder van keizer Constantijn, een zekere Judas (what 's in a name ?) gedwongen hebben te vertellen waar de kruisen van Golgota begraven waren : ze heeft de man in een put laten gooien, tot hij de plaats verklapte. Als de drie kruisen opgegraven waren, liet Helena er een stervende vrouw opleggen. Bij de eerste twee kruisen gebeurde er niets, maar op het derde kruis kwam de vrouw weer tot leven. Dit was dus het Ware Kruis, het levengevende kruis. En op de vindplaats van de kruisen werd de Verrijzeniskerk gebouwd.

© Linda Verdickt

Het kruis werd door Helena verdeeld : een deel bleef in Jeruzalem, een deel ging naar Constantinopel (de nieuwe hoofdstad die

Constantijn aan het verfraaien was), en een deel liet ze overbrengen naar haar privépaleis in Rome, waar ze zelf al in 320 een kapel had laten bouwen. Omdat het Kruis wel een meer passend onderkomen verdiende, liet ze van de kapel een kerk maken, die zou uitgroeien tot een belangrijk bedevaartsoord, en tot één van de zeven pelgrimskerken van Rome.

Van het oorspronkelijke gebouw is – zoals bij vele kerken – niets meer te zien. In de jaren 1144-1145 liet paus Lucius II er een Romaans gebouw van maken, en liet ook de klokkentoren bouwen, en er werd ook een klooster toegevoegd aan het complex. Het huidige barokke uitzicht stamt uit de 18de eeuw (onder paus Benedictus XIV), en verstoep een beetje de klokkentoren met zijn kleurige keramiëschaliën. De kerk ligt op een paar honderd meter van Sint-Jan van Lateranen, en er is ook een rechte laan die naar de Santa Maria Maggiore voert. De kerk is momenteel een basilica minor. De legende van de vondst van het kruis wordt afgebeeld links in de apsis.

© Linda Verdickt

De belangrijkste kapel in de kerk is uiteraard de kapel van de Kruisrelikwieën. Helena heeft een indrukwekkende buit meegebracht uit Jeruzalem, want in de kapel worden tentoongesteld :

- 3 tamelijk grote overgebleven fragmenten van het Ware Kruis

- het opschrift INRI, dat in 1496 authentiek werd verklaard door paus Alexander VI Borgia
- één van de spijkers waarmee Jezus aan het kruis genageld is
- doornen uit de doornenkroon
- de wijsvinger van de ongelovige Thomas, die hij in Jezus' zijde legde
- 3 kleine fragmenten, niet groter dan een dobbelsteen, van de geselkolom, de geboortegrot, en het Heilig Graf

In de toegangshal van de kapel staat een groter fragment van het kruis van Dismas, de goede moordenaar.

In de sacristie zou ook één van de dertig zilverlingen bewaard worden die Judas Iskariot kreeg als verradersloon, alsook de spons waarmee Jezus aan het kruis azijn te drinken kreeg.

Oorspronkelijk werden deze relieken bewaard in de Sint-Helenakapel. De aarde onder deze kapel komt van de Calvarieberg – vandaar de naam “in Gerusalemme”. Tot 1935 was deze kapel niet toegankelijk voor vrouwen. Zij konden de relieken enkel aanbidden op 20 maart, de wijdingsdag van de kapel. Paus Pius XI maakte hier in 1935 een einde aan, en liet de relieken overbrengen naar de nieuwe kapel.

Luther, die fel gekant was tegen de verering van relieken, zou gezegd hebben dat er zoveel

fragmenten van het Heilig Kruis bewaard waren, dat men er een hele boot mee kon bouwen.

De Romeinse overblijfselen onder de kerk en de kloostertuin zijn te bezoeken, zij het in beperkte mate (op de eerste, derde en eventueel vijfde zaterdag van de maand, en na afspraak). U kan er resten zien van het keizerlijk paleis, zalen met muurschilderingen en mozaïeken, beelden, resten van een kleiner amfitheater en een circus (door de monniken vroeger gebruikt als tuin voor het kweken van groenten, kruiden en fruit)...

Het klooster dat links en rechts tegen de basiliek gebouwd was, is tegenwoordig een hotel. Vanop het dakterras (waar ook het ontbijt geserveerd wordt) heb je een mooi uitzicht op de klokkentoren van de kerk en op de iets verder gelegen basiliek van Sint-Jan van Lateranen.

Rechtstreeks aansluitend bij het feest van de Kruisverheffing, viert de Kerk de dag erna, op 15 september, het feest van Onze-Lieve-Vrouw van Smarten, gewijd aan het verdriet en het lijden van Maria. Op deze dag werd de hymne “Stabat Mater” gezongen, waarvoor zoveel componisten prachtige muziek geschreven hebben. Het meest bekende is wellicht het Stabat Mater van Pergolesi, dat elk jaar heel hoog eindigt in de top-100 van radio Klara.

Constant

Stilstaan bij het Evangelie:

Homilie van de voorbije zondag: 22ste zondag door het jaar

GIJ LAAT GODS GEBOD VAREN

Evangelie (Marcus 7, 1-8. 14-15. 21-13)
De Farizeeën en enkele schriftgeleerden uit Jeruzalem kwamen bij Hem. Ze zagen dat sommige van zijn leerlingen hun brood aten met onreine, dat wil zeggen met ongewassen handen. Want als de Farizeeën en alle Joden niet met een beetje water hun handen gewassen hebben, eten ze niet, omdat ze vasthouden aan de traditie van de oudsten; en wat van de markt komt, eten ze niet zonder het te wassen. Zo zijn er vele andere dingen waar ze uit traditie aan vasthouden : het spoelen van bekers, kruiken en koperen vaatwerk. De Farizeeën en de schriftgeleerden vroegen Hem: "Waarom gedragen uw leerlingen zich niet naar de traditie van de oudsten, maar eten ze hun brood met onreine handen?" Hij zei tegen hen : "Treffend heeft Jesaja over u geprofeteerd, huichelaars, zoals geschreven staat : 'Dit volk eert Mij met de lippen, maar hun hart is ver van Mij. Hun verering stelt niets voor; wat ze als ware leer brengen, zijn voorschriften van mensen.' U laat het gebod van God los en houdt vast aan de traditie van mensen." (...)
Weer riep Hij de mensen bij zich, en zei tegen hen : "Luister allemaal naar Mij en begrijp Me toch. Niets wat van buitenaf in de mens komt, kan hem onrein maken. Maar wat uit de mens komt, dat maakt hem onrein." (...)
"Want van binnenuit, uit het hart van de mensen, komen de kwade gedachten, ontucht, diefstal, moord, overspel, hebzucht, gemeenheid, bedrog, bandeloosheid, jaloezie, laster, hoogmoed, lichtzinnigheid. Al deze slechte dingen komen van binnenuit en maken de mens onrein."

De boodschap van dit evangelie is duidelijk : je moet je geloof niet belijden door uiterlijke dingen, met de lippen, maar met je hart. Dat klinkt heel mooi, maar wat betekent dit ? wat impliceert dit ? wat wil dit concreet zeggen ? Ik heb hier een aantal losstaande bedenkingen van verstandige mensen verzameld, die een licht laten schijnen op deze evangelietekst.

Eten met ongewassen handen... "Handen goed en vaak wassen" was een van de basisregels voor de bestrijding van Covid 19. Maar het ging niet om het handen wassen op zich, maar om de bestrijding van Covid 19.

Geloof vandaag is : wat minder wierook voor de Allerhoogste, en wat meer rechtvaardigheid voor de allerkleinsten.

Mensen kunnen handelen uit een vrome gewoonte. Maar deze gewoonte kan een alibi worden om het wezenlijke niet meer te zien : het gelaat van de medemens.

Mensen kunnen handelen vanuit een veilige traditie. Maar die traditie kan soms alleen maar gestolde gewoonte zijn : men heeft het altijd zo gedaan. Maar men is niet meer alert voor het concrete samenzijn van mensen met hun zorgen en vragen.

Jezus wil niet het 'gebruik' van regels weg, maar het 'misbruik'. Hij wil dat regels dienen waarvoor ze gemaakt zijn : samen-leven.

*

Jezus verwijt de Farizeeën dat ze het geloof hebben herleid tot uiterlijk vertoon en een onderdrukkend systeem van wetten en regeltjes. Gods liefdeswet werd hierdoor ontkracht. En onze Kerk heeft zich daar later opnieuw aan bezondigd. We leven nu wel in een periode van de kerkgeschiedenis waarin we afgerekend hebben met het religieus formalisme. We springen in onze tijd (de een wat meer, de ander wat minder) vrijmoediger om met voorschriften en geboden (die er nog altijd wel zijn). Maar doen we ook wat Jezus hiervoor in de plaats stelt ? Namelijk dienen met het hart. Dat is : de gave van zichzelf. En dat is een groot woord voor kleine dingen, het zit in je blik, je glimlach, je handdruk, je attentie, je dienstbetoon, je werk, je vertrouwen.

*

De 613 geboden en verboden die in de loop der eeuwen de Joodse wet geworden is, zijn menselijke toevoegingen aan de wet van God. Ze brengen de mens niet dicht bij God. Het zijn niets meer dan menselijke regeltjes, die niets betekenen tegenover de ene wet die Jezus in naam van God ons voorhoudt, en die alle andere wetten overstijgt. Beminn God bovenal, en hou evenveel van je naaste als van jezelf. En beminnen is een doe-woord ("Liefde is een werkwoord.")

*

Een mens kan maar in God geloven als hij zijn naaste liefheeft. "Maar wie is mijn naaste ?" Foute vraag ! "Voor wie ben ik naaste ?"

Constant

Vieringen van de komende zondag: 23ste zondag door het jaar

BRUSSEGEM Sint-Annakapel

Dinsdag 10 september

19.00u: Eucharistieviering

HAMME Sinte-Goedele

Zondag 8 september

Geen viering

OSSEL Sint-Jan-de-Doper

Zondag 8 september

9.00u: Eucharistieviering

Intentie: Joseph Junius

Lector: Francine Elpers

RELEGEM Sint-Jan-de-Doper

Zondag 8 september

10.30u: Dienst van Woord en Communie

Lector: Sofie Van den Broeck

Misdienaars: Lirane, Eurielle en Naomi

WEMMEL Sint-Engelbertus

Zaterdag 7 september

17.30u : Eucharistie (NL)

Zondag 8 september

11.00u: Eucharistie (F)

WEMMEL Sint-Servaas

Zondag 8 september

10.30u: Eucharistieviering